

i Inämland, och det fick han. Soldaten kom strax från
till sällingen för att veta, vad det var för en äm. 2
Tomten lämnade honom där en upphel och load, att
han, så fort han kommit hem, skulle gå till Yaberg.
Då skulle han finna en port i bergst. Senare skulle
han öppna med upphelen och sen gå in i bergst, där
han skulle finna en stor svart hund, som stod
hundens. Hundens skulle han släppa lös, ty Tomten
var i nöd och behövde honom. Men i och med det
samma som han lade honom, skulle han självs
stiga bakom dörr, ty annars skulle hundens
vara på honom och döda honom. Därefter skulle han
gå in i en viss rum, där han skulle finna ett fat,
fullt med pengar, stående på ett bord. Dessa pengar
fick han taga för sitt livs rum i flera.

Soldaten lovade att göra detta, varefter
Tomten släppte sluppet, som fortsatte till färd och
lyckligen kom i land. Då soldaten kommit hem
gick han till Yaberg, för att se om den outstade
porten, som stod öfver repp, då han satte
upphelen i låst. Inkommer i bergst såg han två
rum. I det yttre stod en förfärlig hund hundens,
han var ofantligt stor, hade ögon så stora som
tefat, och dessa lypte som eld stämme i mörkhet.
I det inre rummet såg han en silverfat, fullt
med guldnugget, som stod på ett bord, och runt
omkring på golvet lågo stora högar med guld och
silver.

Så skulle han till att släppa hundens lös.

3. Men hunden glodde så ilsket på honom
med sina stora ögon och quinslade så starkt med
3 sina långa, vita tänder, att soldaten inte för
sin liv vägrade lösa honom utan sprang därifrån.
Ja fort han utgick hem. Däremot gick av sig
själv; låg efter honom, och har sedan aldrig
kunnat återfinnas, fastän många sökt efter den.

Det
fjortonde
hundra
år
1411

C. J. C. u 1415 nr 41

862
LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING.

4

41. De jag var på Frankells lantbruksskola.
buckade vi pojkar om kvällarna tale om historier
och allt slags skrock, för att tiden skulle gå. På
en kvatt var det någon som kom till att nämna
den gamla ~~tramp~~ ^{tramp}, att flickor på middnaraftonen
kunde få se den de skulle bli gifta med. De
allra flesta skrattade och sa att det var lögn,
men en pojke var det som med oss blev allvarlig.
Han hette Borg, och haves egen mor hade på
middnaraften fått se sin belivade man. Och
han talade om denna historia för oss, och den är
fullkomligt sann.

På den tiden haves mor tjänade både
hans och en annan pige en middnaraften
sitt sig vid ett bord, på vilket stod ett glas bränn-
vin och ett glas vatten. Medan de sutto där, åt de
opp var sin storsitt, och när det var gjort, piggo
de sig tala till varandra. Som de väntade, kom mitt
i vatten en karl in; han gick fram till den andra
piggen, tog brännvinsglaset och drack ur det. När han var
gången, kom det en annan; han hade handskar på
händerna, därför han då han kommit fram till bordet,
fänt ty av sig högra handskan. Den drack han ut
vattnet, men handskan som han lagt på bordet, glömde
han, då han gick till baka. Den tog sin flickan, och
gömd. När en efteråt blev hon gift med samma

Karl, som hon den natten sett, men hon vågade
aldrig, så länge han levde, taga fram den
så att han fick se den, för de hade
det gått illa för henne. De pojken hade
sett handken, så hon gick inte.

C. G. Carlsson 1915 nr 101-106

7

Uppt. av Carl Johan Carlsson

Anmärkingar:

efter Ant. Buchner H. Bölin

f. 1856 862

i Ö. Thomsen, Horda,
Kronobergs län

1. När kommet löper upp på en och sten,
då får det alltså utt utt.

2. När gäsen går på bar kvist,
då blir det föderbriist.

03. Skigga pannenmen på västen så, an
luggen ligger underför, kan västen till bli för-
trallad, om man på vägen väster en räckare
eller annan halskennig. Då kan man intet
annat att göra än att springa av vägen
och sätta en pinne i räckarens kjöl. Då vänt
kan man tillbaka, så att pinnen lossnar. Med
den främsta gäd eller halskennig tillbaka.

14. 8 Det är otroligt att mäta en häring först
då man ska vägmäta, men hinner man
bara håsa innan hen, så går otalen över.

x
15. En gammal. Skulle låta komma gå över
får förkläd, som hen bröder ut över tröskeln, innan
hen stopper ut chum en värm.

x 862
16. "Då bonden går ut en midsemmandag,
då går hen sig varken ledsen eller glad."

x